

ת"פ (ירושלים) 33737-06-23 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 33737-06-23 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט אוחד גורדון

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז ירושלים - עו"ד

נגד

הנאשם
פלוני
ע"י ב"כ עו"ד מ' מחמוד

גזר דין

רקע

1. הליך זה החל ביום 14.6.23. ביום 18.11.24 הציגו הצדדים הסדר טיעון, שלא כלל הסכומות לעונש. כתוב האישום תוקן והנאשם הודה בעובדותיו. הוא הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות חמימות, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), יחד עם סעיף 382(א) לחוק העונשין.

2. על פי העובדות מושא הרשעה, בין משפחתו של הנאשם למשפחתו של א.ק. (להלן: "המתלון") קיימים סכוסר קודם. כן התרחשו אירועי אלימות בין הצדדים, אשר החלו בעקבות הליך גירושין בין המתلون לאחוטו של הנאשם. על רקע האמור, ביום 26.6.22 בסמוך לשעה 16:00, הגיע אחיו של הנאשם, מ.ס., למקום עבודתו של המתلون בשכונת ואדי ג'יז בירושלים. מ.ס. הגיע למקום כשהוא מצויד באלת מתכת, יחד עם אחר שהזמין אינה ידועה ואשר היה מצוי בגן פלפל. מ.ס. המתין למתلون וכשהזה יצא, ניגש אליו מ.ס. כשהוא בידיו. המתلون אשר הבחן במ.ס. ניסה להדפו. אז, החל מ.ס. להכות במתلون באמצעות האלה מספר פעמים בפלג גופו העליון ובראשו. כמה שניות לאחר מכן הטרפו אל מ.ס. הנאשם והآخر, והחלו אף הם להכות את המתلون.

האחר התייז גז פלפל לעבר המתلون ובמקביל תקף אותו הנאשם. עקב כך נפלו השניים לרצפה. בעוד המתلون ניסה להתגונן ולהשתחרר מהחיזתו של הנאשם, המשיך מ.ס. לחבות במתلون בגופו באמצעות האלה מספר פעמים. בין היתר, הכה מ.ס. את המתلون מספר פעמים בגופו כשהוא שוכב על הרצפה ונאנך בנאשם.

עוברי אורח שנכחו במקום ניסו להפריד בין המעורבים, אך מ.ס. והנאשם לא חדרו מלחכות

במתلون. כאשר הצלחו עוברי האורח להפריד, ברח מ.ס. ונכנס לרכבו בעוד שהמתلون ניסה לתקוף את הנאשם באמצעות פלטת עץ שהייתה במקומ. מ.ס. נכנס לרכבו והחל לנוטע במהירות כדי להימלט מהמקום. במהלך הנסיעה מביל שם לב לכך, פגע מ.ס. במתلون עם רכבו ונמלט מהמקום.

כתוצאה מעשייהם של הנאשם והאחרים, נגרמו למתلون חבלות קשות בגופו, המתוות בראשו, וכן חתכים ופצעים בראשו. הוא פונה לבית החולים באמצעות אמבולנס. חלק מהפצעיות הצריכו הדבקה וסגירה בסיכות.

הרישום הפלילי, תסוקיר שירות המבחן וענינו של האח מ.ס.

3. הנאשם נעדר הרשעות קודמות לפליילים אך לפי היגיון שהגישה המאשימה, לחובתו מספר הרשעות בעבירות תעבורה. בוגין, נדון הוא לעונשי מאסר בפועל. האחרון שביהם הוא מאסר למשך תשעה חודשים שנגזר על הנאשם ביום 14.6.21, בגין מספר עבירות של נהייה בזמן פסילה.

4. שירות המבחן הציג בתסוקירו את נתוני האישיים של הנאשם, שהוא בן 31, הבכור מבין 5 ילדים, נשוי בשנית ואב לילד בן ארבעה חודשים. נמסר שהנאשם עובד בתחום הרכבים בקרית גת מזה חודשים. הנאשם פרש מן הלימודים בגיל 12, עבד בתחוםים שונים ומגיל 17 לעיר עבד בתחום הרכבים במשך כ-10 שנים, מה שנקטעה בשל ריצוי מאסר. הוציאו נתונים על משפחתו הנאשם, ועל נישואיו הראשונים שהסת内幕ו בחילוף כמנה - מה שהיה משבר עבור הנאשם אותו קשר לעבירות התעבורה שביצע. הנאשם הוסיף ותיאר את מאסרו כתקופה קשה בחיי, אך מסר שתקופה זו גם סיימה לו ביצוב מצבו הרגשי. עוד סיפר כי בשל התנהלות טוביה השחרר בשחרור מוקדם, היה בפיקוח הרשות לשיקום האסיר והשתלב בקבוצת טיפולית.

5. בהתייחס למעשים מסוים הלייר זה, מסר הנאשם לשירות המבחן כי ברקע להם מצוי סכסוך ממושך עם המתلون ותחושים קשות של פגיעה ועלבון, שהצטברו אצל בני משפחתו סביב גירוש אחותם מהמתلون. הוא תיאר כי משבר זה הטריד מאוד את בני המשפחה וגרם למתח רב ולכעס, אך גם לתקווה לשיקום היחסים. לדבריו, לחצים אלו הצטברו במשך מספר חודשים והגיעו לשיאם ביום ביצוע העבירה. עוד תיאר ניסיונות של המשפחה להסדיר את הסכסוך, ללא הצלחה וכי אחיו, מ.ס., החליט לפנות אל המתلون בעצמו ולנסות לישב את הסכסוך עמו ועדכן בcourt את הנאשם. הנאשם טען כי הגיע למקום מtower כוונה להרגיע את הרוחות אך כשhaben כי השיח הסלים לכדי אלימות, חש בהלה ובלבול וגע בין ניסיון להרגיע ולמנוע פגיעה במתلون לבין תחשות צורך להגן על כבוד משפחתו. לדבריו פעל להשגת הפרדה פיזית בין המתلون לאחיו תוך תחשות איבוד שליטה וכן התקשה לשים לב למתרחש בשל גז הפלפל שהותקע לעיניו על ידי המתلون לדבריו.

6. בהתייחס לחלקו בביצוע המעשים, הודה הנאשם בעבירה הגם שצמצם מהיקף האלימות בו נקט. הוא טען ששחח חסר אונים ופעל מתוך זעם ובלבול שלא יכול להפעיל שיקול דעת מותאם. עוד טען שלא קדם תכנון להתנגדותו והוא ארעה כתגובה לאירוע שתואר. ביום, כך מסר, הוא סבור שפעל באופן שגוי.

הנאשם הביע צער וחרטה על הפגיעה במתلون ועל התנהלותו באירוע, הוסיף כי חש בושה ואכזבה
עמוד 2

עכמיה באשר להתנהלותו וכן הביע אמפתיה כלפי המטלון ורצון לפצותו ולהתנצל בפניו. הוא ציין כי לאחר האירוע נעשו ניסיונות חוזרים לישב את הסכסוך בין הצדדים, אשר לא צלחו, ולכן מאז האירוע אחוטו של הנאשם לא פוגשת את ילדיה וניכר כי המתיחות עודכנה קיימת.

ה הנאשם הוסיף ותייר את מעורבותו בהליך הנוכחי כנקודות מפנה בחיו, שכן אכזבת משפחתו, המחרים שקרוביו שילמו בשל התנהלותו והתנהגות אחוי, וההליכים המשפטיים, היו עבورو גורמים מעוררי הרתעה והבנה כי הוא צריך לעשות שינוי בחיו.

7. שירות המבחן התרשם כי מדובר באדם אשר גדול במסגרת משפחתית תומכת ותקינה, המנהל אורח חיים נורטיבי ומתקדק בתחום חייו השונים, ולראשונה עומד לדין פלילי. שירות המבחן חיווה דעתו המקצועית, לפיה הנאשם אינו בעל דפוסים אלימים מושרים ושנו אפקט הרתעתני שימושותי להליך הפלילי. עוד ניכר כי הנאשם נרתע מכך שבני משפחתו גינו את מעשיו ומבטאו כעס ואכזבה עצמית באשר למחרים ששלמים הוא וקרוביו בשל התנהלותו. הנאשם אף הכיר בקשהו להתמודד במצבו לחץ, וטען כי התנהלותו באירוע הנדון אינה אופיינית לו וכי לרוב הוא מצליח לפעול באופן שקול במצב דחק. הנאשם גם ביטא בפני השירות המבחן רצון לקבל עזרה על מנת לבחון את התנהלותו ולהזקק את יכולתו לצורה ייעילה יותר במצב דחק.

לצד אלה, ציין שירות המבחן את התרשומותיו מקיומן של נורמות משפחתיות ותרבותיות המשפיעות על יכולתו של הנאשם לפעול באופן שקול ועצמאי, בפרט נוכח האחריות המוטלת עליו בתור האח הבכור במשפחה. נרשם כי אירוע העבירה מבטא את קשיי הנאשם במצבו לחץ, לרבות במצבים בהם קיים איום על משפחתו או קרוביו, ונטייתו לאימפרוביזיות תוך קושי להציג גבולות לעצמו וצורך לעמוד בציפיות המשפחה ושמירה על כבודה.

שירות המבחן העיריך כי קיימים סיכויים נמוכים להישנות התנהגות אלימה וכי מידת החומרה, אם תשנה, מוערכת אף היא כנמוכה. בנוסף, נכתב כי מענה טיפולו לקשיי של הנאשם עשוי להוות גורם מפחית סיכון. לפיכך, שירות המבחן בא בהמלצתה על הטלת צו מבחן במשך 12 חודשים במהלךם יוכל הנאשם לקבל טיפול מותאם לצרכיו במרכז למניעת אלימות במשפחה "גשרים בטוחים" בירושלים. עוד המליץ שירות המבחן על בוחנת התאמתו של הנאשם לביצוע מסר בדרך של עובדות שירות, לצד מסר על תנאי באמצעות הרתעה ופיקצי ספי למטלון.

8. להשלמת התמונה צוין כי אחיו של הנאשם, מ.ס., נתן אף הוא את הדין בגין חלקו באירוע האלים. הוא עומד לדין בבית משפט זה (ת"פ (-מ) 22-07-XXXX, גזר דין מיום 14.11.22), והורשע לפי הודהתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של ניסיון חבלה בנסיבות חמירות (לפי סעיף 333 לחוק העונשין בצוירוף סעיפים 335(א)(1) ו-(2) וסעיף 25 לחוק העונשין) ובבעירה של פיצעה (לפי סעיף 334 לחוק העונשין). לגבי עבירות אלה נקבע מתחם עונש הולם שבין 15-35 חודשים מסר. מ.ס. גם צירף הליך מבית משפט השלום בו הורשע בעבירות של זיפוף, התחזות וקבלת דבר במרמה. זאת בגין תקופה בה עבד כמנעל עגורן תוך הצגת תעודה ורישון הפעלה מזויפים. לעניין ההליך שצורף נקבע, כי מ.ס. ירצה חדשניים במסר, ח齊ים באופן חופף. עונש כולל נשפט מ.ס. ל-21 חודשים מסר, בגין תנאי ופיקצי ספי במטלון.

הטייעון לעונש

9. המאשימה סקרה בטייעונה את המעשים בהם הורשע הנאשם, ועמדה על נקודות חומרה ובהן

עמוד 3

הימשכות התקיפה למרות ניסיונות הפרדה, והנזק למתלוון כمفорт לעיל. המאשימה הפנטה לפסיקה שקרה להחמרה במקרים של פתרון אלים לסכוכים. עוד הפנטה לגזר הדין בעניינו של מ.ס., באמרה כי אמם הוא הורשע בסעיף עבירה חמור יותר אך מתחם העונש שנקבע שם רלבנטי גם כאן.

המאשימה הפנטה לפסיקה נוספת לעונש, וטענה כי מתחם העונש ההולם צריך לכלול מאסר לתקופה שבין 10-24 חודשים. נטען כי בשל רצוי מאסר בפועל, גם שבבירת תעבורה, וכן גרסתו המוצמצמת וקבלת אחריות חלקית כעולה מהתשקיף, יש להחמיר עם הנאשם. עוד צוין כי הנאשם טרם טופל וכי המלצה שירות המבחן צופה פני עתיד.

המאשימה עתרה לגזר לנאשם שנת מאסר, מאסר על תנאי ופיקוח למתלוון.

10. הגנה, מנגד, טענה שחלקו של הנאשם באירוע קטן בהשוואה למ.ס., וכי חלף זמן מהעבירה והנאשם הוועד לדין באחור ללא הסבר. צוין כי המאשימה נשאה בנושא זה אף לא ידעה להסביר את עיתוי הגשת כתב האישום.

הגנה הוסיף וטענה שאין לנאשם עבר פלילי וכי הודה ונטל אחריות תוך הבעת חרטה וצער. נטען שהתשקיף בעניינו של הנאשם "חייב", כי התחtan לאחרונה והוא אב לילד, וכי הרקע לאירועים הוא בעיה המשפחתית. צוינה הערכת הסיכון הנמוכה של שירות המבחן, וטען כי האירוע חרג להתנהלות הנאשם.

הגנה ביקשה לאמץ את המלצה שירות המבחן. עוד ביקשה לבדוק את הפסיקה שהציגה המאשימה. נטען שלילת הנאשם למאסר בפועל תחמיר עמו יתר על המידה ותביא לרגרסיה. 11. הנאשם נשא דברים בהם הביע צער על המעשים ואמר כי הם זרים להתנהלותו, כי פתח בחים חדשים וכי הוא מתחייב שלא לשוב ולמועד.

דין

מתחם העונש ההולם

12. הנאשם חטא בעבירות קשה, עת השתתף בתקיפתו האלים של המתלוון, שגרמה לפציעות.

13. חומרת המעשים מודגשת, ראשית, בבחירה התקיפה בצוותא, רבים מול יחיד, כמו גם בעצמת האלים שהפעילו התוקפים כלפי המתלוון. בכלל זה יצוינו מכות חוזרות באלת מתכת בדגש על מכות בפלג הגוף העליון והראש, התזת גז פלפל, ומכות בחלקי הגוף. צוין גם הימשכות התקיפה, כמתואר לעיל ואף לאחר ומרות ניסיונות של עובי אוורח להפריד בין הניצמים.

14. במעשים אלה, פגע הנאשם בערכיהם המוגנים שעוניים בשמירה על שלמות הגוף והבטיחון האישי, ובמניעת אלימות בכלל, וכךך לפתרון סכוכים בפרט, וזאת גם בשים לב להשפעה השלילית על החברה ועל תחושת הביטחון של בני החברה.

15. פסיקת בתיה המשפט עוסקת לא אחת בחומרה היתרה שבמעשים מעין אלה, של ישוב סכוכים בדרך אלימה. נפסק, כי חברה מתוקנת לא תוכל להשלים עם תופעה זו אשר פוגעת בסדר

החברתי. הדבר בא לידי ביטוי גם במישור העונשי, בשאיפה לעצב מסר של העדר סובלנות כלפי מעשים מהסוג האמור. ראו למשל ע"פ 6560/15 סריס נ' מדינת ישראל (2.5.16); ע"פ 4454/19 פלוני נ' מדינת ישראל (30.7.20); ע"פ 4246/23 מדינת ישראל נ' ابو שאח פסקה 10 (13.7.23). עוד נקבע כי "בית המשפט חייב לעמוד חוץ כנגד האלים הרבה ששוררת בחברתנו. אין להשלים עם תופעה זו, ויש להטיל עונשים חמורים וראויים על מנת למגרה" (ע"פ 3155/17 פלוני נ' מדינת ישראל (23.5.18)).

16. הפגיעה בערכיים המוגנים שפורטו לעיל מודגשת בתוצאות המעשים, שככלו נזק פיזי של ממש למתلون, כמפורט לעיל. יש לשקל גם את הנזק הפוטנציאלי מתקיפה אלימה מעין זו, שעלול היה להיות חמור אף יותר וזאת בשל לב בין היתר למכות האלה בראש ולפגיעה באמצעות הרכב, גם אם לא הייתה מודעת.

17. אשר לתכנון המעשים, הצדידותם של מ.ס. והאחר ברכי משחית, והctrפות הנאם אליהם סמוך לאחר תחילת המתקפה, כמו גם הסכוסר המשפחתי שברקע התקיפה, מהווים טעמי לחומרה. בד-בבד, בשים לב להכחשו את התכנון ומשהדר לא נרשם במפורש בנוסח כתוב האישום המתוקן, לא ניתן לשולב כי הנאם לא נטל חלק בתכנון מקדים והctrוף לתקיפה בצורה ספונטנית. لكن, מצאת לחתול הנדון כאן משקל מדויק בלבד לחובת הנאם.

18. עוד יבחן חלקו של הנאם במעשים (סעיף 40(א)(2) לחוק העונשין): מחד, מדובר בתקיפה משותפת של מספר תוקפים, בהם אחיו של הנאם, ולא ניתן לנתק את הנאם מכל הנסיבות, אופן הביצוע והתוצאות, כמפורט לעיל. יזכיר גם חלקו הפעיל של הנאם, שככל הctrפות לתקיפה, מכות חזירות במתلون וכן מאבק עמו בעוד הוא הוכה בידי האחרים. הנאם המשיך להכות במתلون למרות ניסיונות ההפרדה.

מайдן, ישקל כי הנאם עצמו לא הגיע מ对照检查 ברכי תקיפה, לא הכה באלה, ריסס גז או פגע באמצעות הרכב, וכי בשלתיו האירוע ניסה המתلون לתקפו באמצעות פלטת עץ.

בנוסף יצוין כי מ.ס., להבדיל מהנאם, הגיע עם אלה ותווך נסף באופן המuid על תכנון מוקדם, החל באלים כתפי המתلون, וביצע בפועל את הפגיעה במתلون באמצעות אלה ובנסיעה ברכב. סבורני כי עניינו של מ.ס. חמור מזה של הנאם, זאת מבי' לגרוע מן הפסול שבמעשו של האחרון. הדבר בא לידי ביטוי גם בעבירות בהן הורשע מ.ס., שאחת מהן (לפי סעיפים 25, 33 ו-335 לחוק העונשין) נושאת עונש מרבי גבוה מהעבירה בה הורשע הנאם.

19. בבחינת הנסיבות שהובילו לביצוע העבירה (סעיף 40(א)(5) לחוק העונשין), אין מוצא בסכוסר המשפחתי טעם להקללה. כמוסבר לעיל, הסלמהם של סכוסרים מהסוג האמור לכדי אי-יעור אלימות קשה היא אלמנט חמmir. אני עיר להסבירים שהציג הנאם בתסaurus שירות המבחן למעורבותו במעשים, אך יש לשקל גם כי בחר להctrוף לתקיפה המשותפת ונטל בה חלק אלים, פעיל ומתחשך כמפורט לעיל.

20. מכאן לשיקול העוסק בענישה הנוגגת. זה מציג, ככל, שימוש של העמדות הערכיות שתוארו לעיל בדרך של הטלת עונשי מאסר על עבריין שחתאו במעשי אלימות והורשעו בעבירות דומות. הדבר נעשה מבי' ל zenith את הבדיקה הפרטנית הן של המעשה והן של העולה, מה שיצר מנעד עונשי. מנעד זה, לצד תקופות מאסר, מציג גם ענישה המאפשרת במקרים המתאים את

ריצוי המאסר בדרכו של עבודות שירות.

21. למשל, בע"פ 7232/23 **קולני נ' מדינת ישראל** (9.5.24) נדון ערעורו של צעריר ללא הרשות קודמות, שהורשע לפי הودאותה בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית בנסיבות חמירות, לפי סעיפים 382 ו-380(א) לחוק העונשין. מדובר בתקיפה בחבורה של צעריר ממוצא عربي בשוק מחנה יהודה, בשעת לילה. המערער ניסה תחיליה להפריד ארן בהמשך רדף עם האחרים אחורי המתلون, תפס והכה אותו, ואחד האחרים דקר את המתلون מספר פעמיים. נגרמו פצעים משמעותיים, דימום מסכן חיים ונזקי-הmarsh לשביות במישור הנפשי. המערער הביע צער וחרטה והשתתף בטיפול, אך התקשה לגלוות אמפתיה למתلون. בבית משפט זה נגזר עליו עונש של 6 חודשים מאסר שירותו בדרכו של עבודות שירות, מאסר על תנאי, צו מב奸 ופיצוי. בית המשפט העליון דחה את הערעור.

22. בע"פ 6067/20 **אבו רגב נ' מדינת ישראל** (3.10.21) נדון אירוע אלים על רקע סכסוך בין אחד המערערים ("הבעל") ובין רعيיתו, במעורבות בני משפחה נוספים. ביום האירוע תקפו המערערים ואחרים את אחיה של הרעה, לאחר שרכבים חסמו את הרכב בו נסע. בתקיפה נעשה שימוש באלוות ובחפצים שונים, ובשלב מסוים תוקף שזהותו אינה ידועה דкар את הנפגע. גם בעל ניסה לעשות כן, אך הנפגע תפס בידו כר שהסתין פגעה בידו של הנפגע. בעוד שחלק מהמערערים הורשו בעבירות לפי סעיפים 333 ו-335 לחוק העונשין, והבעל הורשע גם בתקיפת בת זוג, שניים מן התוקפים הורשו בעבירות המקבילות לאלה הנדרנות כאן, של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות חמירות. שניים אלה נדונו בבית המשפט המחוזי ל-9 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט העליון הקיל בעונשם, לתקופה זהה של מאסר לריצוי בעבודות שירות. זאת, בהדגשו כי חלפו כשבע שנים מאז ביצוע המעשים וכי גם אם לא ניתן לזקוף זאת לחובת התביעה הרי "עדין יש מושמות לפרק הזמן שהלעצמו, כאשר לא נתען כי במהלך היי המערערים מעורבים באירועים פליליים נוספים, ואף לא עולה כי הם אלה שגרמו להימושות ההליכים...".

23. בע"פ 3427/13 **hib נ' מדינת ישראל** (31.7.13), בע"פ 3600/13 **hib נ' מדינת ישראל** (9.7.14) ות"פ (נצרת) 20369-02-12 **מדינת ישראל נ' היב** (24.4.13) נדונה תקיפה שביצעו שלושה אחים, על רקע סכסוך בין שניים מהם לבין המתلون. הם היכו את המתلون וגרמו לו חבלה באופן ושפשופים בשפטו. אחד התוקפים היה בעל עבר פלילי לרבות בעבירות אלימות, וריצה מאסר. הוא הורשע לפי הודאותו בעבירות לפי סעיפים 380 ו-382(א) לחוק העונשין. ערעורו על עונש של 6 חודשים מאסר בפועל, מאסר מוותנה ופיצוי, נדחה. אחיו, שלחוותו היה רק רישום תעבורתי ולא ריצה מאסר קודם לאירוע, נדון ל-6 חודשים מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי. הוא ערער, אך בהמשך חזר בו מן הערעור.

24. דוגמא נוספת הציגה המאשימה בטיונה לעונש, עוסקת בנאים 2 בת"פ (ב"ש) 20-5259 **מדינת ישראל נ' אבו פריח** (28.11.21). הוא הורשע לפי הודאותו בעבירות מקבילות לנאים CAN. הוא אחר, לאחר הצדירות בכלי תקיפה, חסמו את דרכו של נפגע העבירה ברכב ותקפו אותו באלימות. הנאים 2 רדף אחר הנפגע והכה בגבו באלה. שותפו תקף את הנפגע בסכין גדולה ("מציטה"). למתلون נגרמו חבלות. אותו נאים היה אדם צעריר, ללא הרשות קודמות, שפטור מעבודתו עקב ההליך, הביע צער וחרטה ושיתף שביצע את

המעשים על רקע פגיעה בכבוד המשפחה. הוא לא שולב בטיפול אך הביע עניין בכך. מנגד, הציג עמדות מקלות ביחס למשעו. נגזרו עליו 9 חודשים מאסר לRICTSI בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי.

25. כדוגמאות למקרים בהם נגזרו מאסרים לRICTSI בפועל אצין, ראשית, את רע"פ 9037/9037 ב-

קסוס נ' מדינת ישראל (8.2.16). דובר בתקיפה שהחלה לאחר דין ודברים בין שתי חברות בקרבת מועדון באריאל. המבקשים וחבריהם היכו את המתalon באגרופים ובבעיטות בכל חלק גוף, תוך שkilלו אותו. נגרמו לו חבלות רבות לרבות פגעה באיברים פנימיים בשלת הובלה לבית החולים, ונזקים נפשיים קשים. התוקפים הורשו לפি הودאותם בעבורות של תקיפה חבלנית בנסיבות חמירות וגרימת חבלה של ממש. על אחד מהם, צער נעדר עבר פלילי, נגזרו בבית משפט השלום 11 חודשים מאסר בפועל. על שני, צער בעל עבר פלילי, נגזרו 15 חודשים. נגזרו גם עונשים מותנים ופיצוי. הן בית המשפט המחויז והן בית המשפט העליון דחו את ההשגות על הכרעה זו.

כדוגמה נוספת יצוין רע"פ 2114/20.3.13 אל האדי נ' מדינת ישראל (20.3.13). באותו מקרה, בתහנת דלק בשעת לילה, גידף מתדלק את המערער. בני הקטין של המערער ביקש מהמתדלק לצאת מהחנות, וכשהמתדלק פתח את דלת החנות תקפו הקטין באגרופים וקבוצה ובה המערער תקפו את המתדלק. המערער "עמד" על פרג גופו העליון בעוד האחים הכו אותו, ובהמשך משך את המת打球 שכוב שפוף וכופף את ראשו ארצה. למת打球 נגרמו חבלות גופניות. לumaruer היה עבר פלילי, ונגזרו עליו שישה חודשים מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתalon. ערעורו נדחה.

26. המאשימה הציגה בפני את ת"פ (שלום ב"ש) 25062-07-19 מדינת ישראל נ' טזו (3.7.22). דוברبني שהורשע לפי הודהתו בעבורות לפי סעיפים 279 ו-382(א) לחוק העונשין, בשל תקיפת אדם יחד עם אחרים, מלון בים המלח. התקיפה בוצעה בנסיבות אגרוף וגרמה לחבלות ולנזקם נפשיים למתalon ולבני משפחתו. הנאשם היה בחור צער עם עבר פלילי ומהלך חיים מורכב, הוא הודה אך שירות המבחן התרשם מקשרי בנטילת האחריות, וכן סייר לטיפול. גם שיתוף הפעולה שלו בהליך היה מוגבל. נגזרו עליו 12 חודשים מאסר, מאסר על תנאי, קנס, פיצוי והתחייבות.

27. בשים לב לכל אלה, סבורני כי הטעמים לחומרה שפורטו לעיל, לרבות חומרת התקיפה ותוצאותיה, מחייבים לכלול מאסר במסגרת העונש ההולם לעבירה שביצע הנאשם. עם זאת, בהינתן הטעמים ל Kohla ובשים לב לקביעותי אודות חלקו של הנאשם ביצוע המעשים, אני סבור כי המתחם צריך להתחיל מעונש של מאסר שניית לרוצתו בעבודות שירות.

לפיך אני קובע, כי מתחם העונש ההולם לעבירה שביצע הנאשם נע בין 6 חודשים מאסר שנייתן לרוצותם בעבודות שירות, ובין 18 חודשים מאסר בפועל. זאת לצד מאסר מותנה ופיצוי למתalon.

קביעת העונש

28. לאחר שkilלה, אני סבור כי הולם למקום את עונשו של הנאשם בהתקרב לרף התהثان של המתחם ולאפשר לו לרוץ עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

29. מסקנה זו נשענת, תחילת, על הודהת הנאשם שתישקל לזכותו בשני היבטים: ראשית בהיבטי יועל, שעיקרם בקייזור ההליך וחסכו מזמןם של העדים, הצדדים ובית המשפט. שנית, בהודאה עמוד 7

גלומה גם נטילת אחירות על המעשיהם ותוצאותיהם.

30. היבט האחרון מקבל משנה-משקל בעניינו של הנאשם. שכן, לצד עצם ההודאה הוא גם הכה על חטא, בבית המשפט ובפני שירות המבחן. התרשמתי מהבעת צער וחרטה כנות, והכרה בטעות הקשה שבייצע כשבחר להשתתף באירוע האלים. כמובן לעיל, הנאשם רואה בעירה נקודת פינה בחיו ו"תמרור אזהרה" המזכיר שנייה, וזאת בשים לב גם לtagובתה המאוכזבת של משפטו למשעים שביצע.

31. לצד אלה הציג שירות המבחן נתונים, המצדיקים שלא מתחתן משקל בכורה לטעם ההרתקעת-אישית בגזרת הדין. הוצגה הערכה מוקצועית לפיה, כאמור, קיים סיכון נמוך בלבד להישנותה של התנהוגות אליו מהצדו של הנאשם. שירות המבחן תרשם כי הנאשם מנהל חיים נורמטיביים, אינם מחזיק בדף מסוימים אלימיםמושרים, וכי הורטע בצורה ניכרת הן מניהול ההליך והן מן התוצאות המסתיגות של סביבתו הקרובה. הנאשם גם הביע רצון ונכונות לטיפול, כדי להוסיף ולסייע לו במישורים אלה. זאת בשים לב לרכיבי הסיכון העוסקים בנורמות המשפחתית, ב��שי להתנהל במצבו לחץ בהם יש איום על משפטו, וכן בנסיבות שעודנה קיימת במסגרת הסכום שהוביל גם לעבירות הנדונות כאן.

32. לצד אלה יש לשקל כי הנאשם נותן את הדין למעלה שלוש שנים לאחר האירוע האלים. כתוב האישום כנגדו הוגש ביוני 2023, בחלווף כמנה מהאירוע כאשר לא הוצג הסבר לכך. עוד לא הסביר כיצד האח, מ.ס., הועמד לדין וענינו הסתויים הרבה קודם לכך. גם ההליך עצמו ארך זמן, ולא נטען בפניי כי הימשכוו היא תוצר של מהלכי הנאשם. כמובן בעניין **אבו רגב** הנזכר לעיל, עצם חלווף התקופה המשמעותית מבלי שנטען או בוסס כי הנאשם חזר ונכשל בפלילים, על רקע הסכום המשפחתית או בכלל, הוא טעם ממשועות שלא לשלוו בעת למסר בפועל.

33. נתונים אלה מצדיקים, לטעמי, לאפשר את ריצויו של עונש מאסר בדרך של עבודות שירות. זאת, תוך שילובו של צו מבחן שיבטי המשך פיקוח וטיפול במסגרת שהציג שירות המבחן ואשר נועדה למנוע אלימות במשפחה. צו המבחן גם יספק התראה לפיה, ככל שה הנאשם יכשל בתקופת המבחן, הוא עלול להישלח לבית הסוהר. אציין כי משמעותו הצעה הסבירה לנאים, ונמסרה הסכמתו. מטעמים דומים אני מוצא לחיב את הנאשם בעונש מוותנה.

34. מנגד אציין, כי אני ער לכך שההתמונה אינה נקייה לחלווטין מוקשי. לעיל עמדתי על רכיבי הסיכון המסתויים שנזכרו בתסקיר שירות המבחן, לרבות המתיחות הקיימת במישור המשפחתית. לאלה יש לתת משקל, הגם שאינו מכريع (בשים לב להערכת הסיכון הנמוכה יותר הטעמים שפורטו לעיל). שקהלתי גם את הרשותות התעבורה של הנאשם ותקופות המאסר שריצה בגין, וכן כי הנאשם, הגם שדבק בהודאותו והביע כאמור חרטה, צמצם בפני שירות המבחן מהיקף האלימות בו נקט.

עוד נשקל היבט ההרתקעת-כללי, המבקש להניא אחרים מלנקוט באלימות במקרים דומים.

35. כל אלה טעמים שיישקו לחומרה, אך לא מצאת לי די בהם כדי לשנות מן המסקנה הכללת ולחיב את הנאשם בעונש של מאסר בפועל. הם יבואו לידי ביטוי בגזרת עונש שאינו ברף הת חוון של המתهم |, אלא גבוה ממנו במידה מה.

36. אוסף ואותיחס לעניינו של האח, מ.ס.: כפי שהסביר לעיל, גם שניהם נטו חלק בתקיפה הרו שענינו של מ.ס. חמור מזה של הנאשם, הן במעשים שביצע והן בעבירות בהן הורשע. הוא גם נתן את הדין בסמוך למקורה, צירף הליך פלילי נוסף ובעניינו לא הוגש תסקיר שירות המבחן ולא הוציא היבט טיפול-שיוקומי. لكن, לא מצאת כי ראוי לראות בעונשו של מ.ס. משומם קינה מידה לעונש ההולם בעניינו של הנאשם, אשר מחיב לגזoor לנאים מאסר בפועל.

37. לבסוף, בשל פגיעה המורכבת במטלון, וככיתוי נוסף לחרטתו, יחויב הנאשם גם בפיצוי כספי.

38. בכלל השיקולים, נגזרים על הנאשם העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 9 חודשים. ניתנת לנאים האפשרות לרצות את העונש בדרך של עבודות שירות, בהבירה שעליו לבצע את העבודות באופן רציף ובהתאם לדרישות כליל הממונה על עבודות שירות (להלן: "המומנה"), אחרת הוא עלול לרצות את העונש או יתרתו במאסר מאוחרי סורג ובריח.

ה הנאשם יתיצב לריצוי העונש במקום ובויתו הנקובים בחווות דעת שהגיש הממונה.

ב. 6 חודשים מאסר, אותו ירצה הנאשם אם ישוב ויעבור עבירה שיש בה יסוד של אלימות כלפי הגוף וזאת בתוך 3 שנים מהיום.

ג. צו מבחן למשך שנה. הובהר לנאים שעליו לשתף פעולה בתקופת המבחן עם שירות המבחן ולהימנע מביצוע עבודות, אחרת עליו עונש נוסף בגין המעשים מושא הליך זה.

ד. פיצוי למטלון בסך 4,000 ₪, לתשלום עד 1.9.25. המאשימה תעבור למציאות את פרטי המטלון לצורך יישום הפיצוי.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ח تمוז תשפ"ה, 14 ביולי 2025, במעמד הצדדים.